

Kjære Grieg!
Næi så Gædningssjeld er jeg dog
ikke, at jeg skulde forlange
efters brev fra Dem, som han-
delig har høiere heras at
tilfredsstille. Træstines jeg
er glad og føler det som
noget opløftende og vakkert.
Nai De en og anden gang
sender mig et par ord.
Af og til at advokate nogle
lindere tanker med en
stor ensom Kæmpe, der dog
ikke finder fuld forståelse
hos mange, det har jeg
alltid lært efter, og det
er mig en inderlig glæde
at De holder mig værdig
til det. Jeg håber, at
jo nærmere vi læser hinan-
den at forjude, ~~og~~ desto
dybere skal vor venskabs-
forhold blive, selv om vi
ikke, at of alt en
ganske enge — farver hol-
der vi begy af, altho' også
modstrænger. — Nai jeg i mit
fermeid - brev påtager over,
at enge næste Kæmper
har været således stillet som
jeg, tænkt jeg mindst på
den økonomiske tid af bogen.
Jeg ment især min sørg,
stille til Norge: at jeg

no lev i udlandet, endog digte
for et fremmed sprog og ikke
er istand til at opføre mine
værker hjemme. Denne stilling
er så lidenskabelig, at den
ikke blot i Norge, men alle
landes Kunsthistorie som en
sidestykke. Måske må vi
nok gå for værke og Kunst
dele sig selv, men dog, hvad
og virkede i al fald i sit
egne land. Selvfølgelig kan
jeg ikke vent at Halvvoeren
skal opføre mine stæbe,
hvil igjennem musikalske
værker, men at National-
theatret ikke engang kan
bestemmes sig til at give
"Opferfener", som jeg to tyde
scener har haft nogen succes,
er da særvelig patriotisk.
Stændelsen i København blev
gjort Bjørns ender iøvrigt
i Nationaltheatrets først år
var det bedre, da gjorde
man noget mere end nu,
også i retning af "voldre-
mat". Det er selvfølgelig
at det eneste orkester vi
her skal spille sin
kraft for mellemalmuets,
som er afskaffet i alle
andre land. - Hvad
falkensonne angår, så tager
jeg med glæde min "flotte
forensmødelighed" tilbage,
i al fald indrømmer jeg, at

den ikke passet på "Norges melo-
diur". I har selv vant os til
et så høit standpunkt, og
jeg ser i ånden en mönster-
udgave af vore melodier,
der for trykt så hård ved.
At "Norges melodier" er meget
bedre end de andre udgaver,
endsoj sig strax og vedrede
mig over den blanding af
gødt og mindre heldigt, som
findes i denne samling. Jeg
ment at enkelte interessante
harmoniserede melodier tilhøve
tillygne samlinger, som jeg pers-
dede Gjirulf eller Nordraak
eller andre fine musikere
havde arrangeret. Enkelt tag
indeholder yndige detaljer
ved siden af mindre vellyk-
ke partier osv. — I ser
jeg mærkeligt dog "Løvens
kæle" på flere steder.
Men som mönsterudgave
betragtet er selvfølgelig N. M.
Lauhoffes tilfredsstillende og
de tog sig den noget flot
med i den dem, som jeg
ligeledes Lindemann osv
med fuld fin kan fastholdt.
Allerede før var jeg
bange for at vise Dem min
feroig, men efter dette ^{bestemt}
— jo det hjælper ikke, jeg
får nok altydelig vore mig
ind i løvens kæle, og sende
Dem de folkemusik, som ind-
kommer i "Reinstwart" sammen
med en liden arkiv af mig.
Lad mig at sige Dem i min-
ked. mening. — Desværre kan
jeg på umulig endod mig

100: en omfattende udgave af
vort falkemilødis uden nogen
støtt hjemmefra - Florence
eller Henrikseuslegat? ?

Det vilde dog være en sag
af national betydning. Jeg
ville selvfølgelig ikke tage
ind og stå med som Leve-
mann, men gøre et ud-
valg og forsøge at træffe
den rette karakter, jo af
og til benyttede motiverne
til forespil, afkomponering
og efterspill, hvor jeg mener
det kræves. Jeg ville have
ordene med overalt.

Fet Houbo har jeg arrangeret
følgende seks: Y Valdris,
ad Ola, Ola, og ser dog ulig,
en liten gut ifraa, po, tolv
for se, stribesien. Jeg har
100 enkelt med forvundet
dem, so de kan synges
uden afrydelse - et
experiment. - Jeg har al-
drig spurgit Dem, om 100
tolv" virkelig er af Ole
Bull. Det vilde være
et enestænd fenomen, når
man tænker på hans popar-
delige viltvortager.

Psykologisk og kunstinteres-
sant. - Les De må
sanger optat og hvorledes?
- Hvad De skriver om
politiken stemmer i det hel-
taget med min opfatning.
En af de vigtigste "egenskaber"
med Kongedømmet - som
måsten altid overes -

er, at det passer so udmer-
ket til de menneskelige
svagheder, forførelighed,
orden og rangsøge, sladder,
skandalgrådighed, barnslig
beundring, af glæde og
glaspærler osv. Deres syns-
monarkiet at var "udødelig".
Siden alle andre evigheds-
tjener tærns visner her.
Ja forførelighed er kærstens
og fattighedens adl. vel-
gjærende, kan vi nu ogsaa
håbe på bedre tider for
vores Kunst, mit Kung Glas-
kan V" holder sit ind-
tog hos os. Ja gid alle
politiske "lopper" kunde bli
drukkede. "Kongestaten",
men lopper er svar at bli
kædet. - - - Alvorlig sagt,
jig har ogsaa været grebet
af norsk begejstret og havde
gjæve været hjemme i
"den store tid." Men
deres "politisk" begejstret
ikke førel til national
gjenfødsel, gives sig ikke
mygt for den. Folk for
vise sin fedrelandsbegjæ-
ret: handling ikke
store ord. Gjenfødselen
har været god, gid det
matti gi videre opover!
Jig synes det var lidt ubeg-
gelyt, at regjeringens begjæ-
ret.

med at stuyg fattige 3000 kr
for forfatterne og journalisterne,
inden politiken har kostet
landet mangfoldig millioner!
— Nu lidt nyt for Jerden.
Jr har jo vist en at "Liber
nord" kommer op her efter
P. Strauss' "Salem". Men
man go' so' langt om og
forogt fremover. Schuck
er en rar vord end
all "Theaterfjender". De "intru-
ger" af alle krefter.
Denn evig venskab vi
ker nokto demoraliserende,
so' jr deovare ikke har
veret so' oplyst til arbeid.
Men nu finder jr omg i
det uavgelig og rulle
talmodig men Tryptostie
opover fjeldet. — Ihd mindet
laugter jr efter at jo
"Gulps s." trykhet og opplyd
mine forpligtelse i den an-
ledning. En smule held
og "ga og ed" var
Frauborvenden sig. De
leer ellers godt og
raake. Skulle D ikke
i vintrens lo' vore D
sydover, istedet for at sidde
og fryse i Xria. ?
Med hj. hi og tak for Dens
overvordentlig varm og hyg-
gelige brev.
Deres faste Schy
De 11. Nov 1905